تنبیه بدنی و تاثیر آن در پیشرفت تحصیلی کودکان استثنائی

لیلا مرشدی[1]*

1- کارشناسی ، مطالعات اجتماعی

چکیده

تنبیه یکی از ابعاد نگران کننده در محیط‌های آموزشی است که عوارض نامطلوبی را برای دانش آموزان به همراه دارد. تنبیه می‌تواند عوارض جانبی نامطلوبی را به همراه داشته و احساس ناخوشایندی را در دانش آموز ایجاد کند. البته معلمان و خانواده‌ها آگاه باشند مشکل دیگری که تنبیه می‌تواند داشته باشد، مسری بودن آن است. کسانی که شاهد تنبیه شدن افراد، توسط دیگران باشند می‌توانند عوارض خطرناکی همچون بدرفتاری، خشونت و حتی برخورد فیزیکی با همسالان خود به همراه داشته باشد.

بنابراین معلمی که در حضور جمع، دانش آموزان را تنبیه می کند به آنها پرخاشگری را آموزش خواهد داد. البته نه تنها معلمان بلکه خانواده ها هم می توانند این نوع رفتار را به فرزندان خود یاد دهند. تمام افراد بر این باورند که نمی توان با تنبیه کردن کودکان به نتیجه خوبی دست یافت. بلکه این نوع عملکرد باعث می شود کودک پرخاشگر و تندخو شود و کاملا عکس خواسته ما عمل کند. درواقع تنبیه می‌تواند سبب افزایش مقاومت روانی و مقابله در مقابل تهدید کننده شود. تنبیه بدنی کودکان دارای اثرات مخرب کوتاه و بلندمدت بر جسم و روح آنان است و عوارض نامطلوبی همچون ترس، عدم یادگیری رفتار درست، توجیه صدمه زدن به دیگران، پرخاشگری نسبت به عامل تنبیه کننده، جانشین شدن یک پاسخ نامطلوب به جای پاسخ نامطلوب دیگر و الگوبرداری از آن توسط دیگران را به همراه دارد. راه کارهایی برای کمک به اصلاح رفتارهای دانش‌آموز و حتی معلمان در مدارس وجود دارد که در این مقاله به آن پرداخته میشود.

کلمات کلیدی: تنبیه بدنی، کودکان استثنایی، مدارس، دانش آموزان